

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

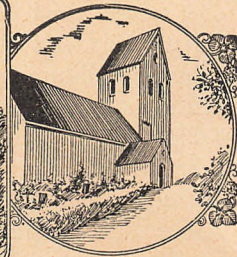
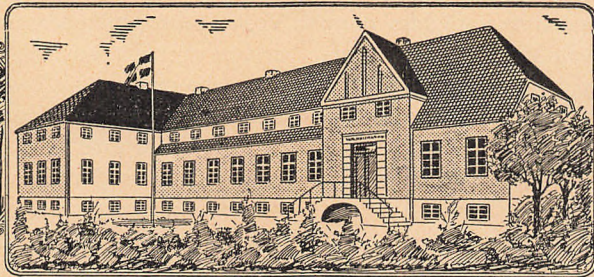
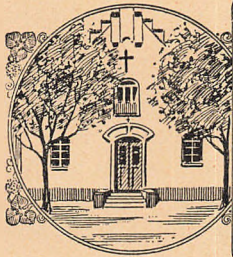
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FRA NR. NISSUM HØJSKOLE

Juli 1959

„Bed og arbejd.“

51. årgang nr. 7

DEN HELLEGE ARV

Da vore fjerne forfædre tog vort land i besiddelse, bestod det af skov, sump og ødemarker. Derefter har slægt efter slægt lagt deres arbejde i jorden, ryddet for sten og vildskov, opdyrket hede og ødemark og udtørret sump og sø. Hele dette arbejde har vi arvet efter dem, det lå der, da vi blev født.

Fædrene har anlagt veje og jernbaner, bygget huse, fabrikker, byer og havne, skoler og kirker og mange andre ting. Alt dette har vi arvet.

I slægterne er der tænkt mange gode tanker, udarbejdet litteratur og kunst, tilegnet viden og kultur, bygget en åndelig bygning. Også dette har vi arvet.

Størst er dog det, vi kalder „Den hellige arv“. Kristentroen er 1000 år gammel i vort folk, og så meget af den, som i det hele taget kan arves fra menneske til menneske, har vi fået i arv. Vi blev døbt til fællesskabet om Guds gaver.

Men før vi kunne arve barneret hos Gud, måtte der ske dødsfald. Vor herre og frelser måtte dø for vore synders skyld, så vi kunne arve hans retfærdighed, hans barneret og barnekår hos vor himmelske fader.

Det er meget forskelligt, hvorledes arv bliver forvaltet. Man kan bruge, værne og udbygge den, eller man kan forbruge og tilintetgøre den.

Det gælder al slags arv, men i særlig grad den hellige arv. Undertiden er børn fra gode troende hjem de mest gudløse. Den tabte søn i lignelsen drog bort til et fremmed land og ødte der arven i et ryggeløst levned.

Bibelen fortæller flere eksempler på den forskellige måde at røgte arven på. Som Gud var Abrahams Gud, blev han også Isaks og Jakobs Gud. Omvendt gik det et par af ypperstepræsten Arons sønner, de forsyndede sig mod Herren, så de blev dræbt for al folkets åsyn (3. Mos. 9,22 til 10,2).

Det fromme præstepar Zakarias og Elisabeth fik en søn, som gik frem i Elias' ånd og kraft og beredte vej for Jesus. Men den fromme — dog også svage — præst Eli fik sønner, der var ualmindelig ryggesløse (1. Sam. 2, 1-12 og 22).

Et par almindelige og fromme israelitter, Hanna og Elkana fik en søn, som blev Israels store dommer, Samuel. Men Samuels egne sønner gik ikke i hans fodspor. De skulle være Herrens dommere, men de bøjede retten og tog imod bestikkelse (1. Sam. 8, 1-3).

Hvordan har du behandlet arven? Bruger du den og lever efter den, eller forbruger og øder du den?

P. Roesgaard.

Stor tilslutning til Nissumstævnet i Vinderup

Det stævne, der hver sommer afholdes af ny og gamle Nissum-elever i Vinderup, får år efter år større tilslutning.

Efter at højskoleforstander Kristensen ved 14-tiden i går havde budt velkommen, var der bænket ca. 230 unge ved kaffebordene i menighedshuset.

Lærer A. C. Nielsen, Vinderup, der holdt eftermiddagens foredrag, talte om: „Livsangst og livsmod“. Er det rigtigt, spurgte han, at vi mennesker er bange, og i så fald: er angsten noget særligt for vor tid? Først angsten for død og evighed. Altid har mennesker søgt at sikre sig mod denne. I en fornem kvindes grav fra oldtiden så man, hvordan man havde villet sikre hendes tilværelse efter døden ved at udstyre hende med vogn og brugsgenstande. Fru Lucie, der i middelalderen skødede Vinthorp (Vinderup) til ridder Kalf, forpligtede ham til at sørge for vin og brød til egnens kirker og for sjælemesser for sig selv i Sahl kirke til evig tid. — Det var ængstelse for evigheden, der drev dem.

For det andet: Angsten for livet. Hvor Sahl kirke ligger, lå engang en hedensk „vie“, hvor der gennem århundreder blev ofret, fordi man var angst for meget i livet. For at stemme magterne gunstigt for sig, ridsede man ildens og solens tegn ind i sten for at sikre sig.

For det tredje: Angsten for, hvad vi selv har lavet. Digteren Ralfdan Rasmussen skildrer, hvordan vor jord kan se ud en dag, når den ild, vi selv har tændt, har lavet alt til støv. Vi ængstes for, at vi med de midler, vi nu har, skal ødelægge os selv og alt.

Det forkerte i tiden, siger nogle, skyldes for ringe religionsundervisning i skolen.

— Nej, siger A. C. Nielsen, men vi er blevet indstillet på at leve livet hastigt og dø unge. Vi har fået en høj levestandard og mange penge. Man vil bibringe ungdommen store kundskaber, så de rigtigt kan nyde livet. Ja, vi har fået meget — men har også mistet meget.

Vi har mistet stilheden, har mistet evnen til at undres over det, som omgiver os. Videnskabsmændene og de store i verden er vore almægtige. Men ingen kan snart mere synge: „Ingen er så tryk for fare“. Taleren citerede Pontopidans og Johs. Jørgensens ord om, at det lys, Brandes og hans samtid skabte, var mørke.

Meget viser, at vi er bange for, hvad vi selv har lavet.

Hvor skal vi så få mod fra? Vi har stadig intet andet at vise hen til end ham, der fødtes i Nazareth og levede sit liv her og henviste til sig selv og sagde: Jeg er vintret. I er grenene. Der skal visdom til for at få det rette forhold til mennesker og Gud.

Grundtvig bliver større og større, jo længere man læser ham; allerede som ung fik han lært gennem smerten så stor en visdom, så han opdagede, at han alle steder kunne finde Gud. Men den fulde Guds kærlighed kan kun findes, hvor Simon fra Kyrene fandt den — hos Kristus på vej til Golgatha.

Så forstår vi, at „Livets Gud skærmer os“, og så får vi mod til at synge med Hostrup: Favn kun trøstigt, hvad Gud har givet; løft dit hoved og tak for livet.

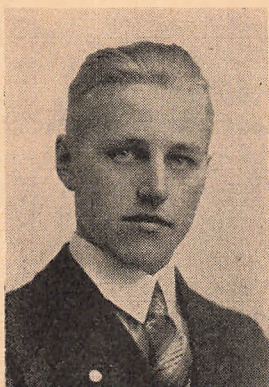
Til aftensmad var eleverne fra Nissum indkvarteret hos venner i Svenstrup.

Om aftenen talte lærer, konsulent Aagaard Madsen, Nissum, ud fra versene i Pauli brev til Efeserne om at blive rodfæstede i kærligheden — ikke kærligheden til det, Gud har skabt eller den kærlighed, der er egenkærlighed, men kærligheden til Gud.

Efter kaffebordet sluttede højskoleforstander Kristensen, Nissum, med en kort tale ud fra ordene: „Den, som giver agt på vejen, vil jeg lade se Guds frelse“.

Forsamlingen sang stående „Ungdommens frelser“.

Både eftermiddag og aften var der underholdning med musik og sang af Svenstrup strengekor. (Efter Skive Folkeblad).

Knud Moeslund

(28/29)

Mandag den 29. juni læste jeg i avisen, at vor kære højskolekammerat fra vinteren 28-29 Knud Moeslund var død lørdag den 27. efter et langt og svært sygeleje, kun 49 år gammel.

Det er ikke til at forstå, at Knud ikke er her mere. Vi aner lidt om, hvor svært det må være for hans kone og deres 4 piger, hvoraf de 2 endnu ikke er konfirmerede.

De havde et dejligt hjem på Ahornsallé, hvorfra han i mange år passede sit arbejde som kirkebetjent ved Alderslyst kirke, indtil sygdommen kom.

Det er svært at tage så stor en sorg, men lad os tænke på linjerne:

Har jeg dig udi mit hjerte,
du al godheds kildespring,
da jeg føler ingen smerte
selv i dødens sidste sting.
Ingen fjende skader mig,
når jeg skjuler mig hos dig,
døden jeg i dig har fundet
sødt af livet overvundet.

Vi kammerater vil lige så stille sige: Ære være Knud Moeslunds minde. *Elev fra 28-29.*

Også på mig gjorde det et dybt indtryk, da jeg hørte om Knud Moeslunds, som vi synes, alt for tidlige død. Min første vinter her på skolen var 28-29, og aldrig skal jeg glemme de 30 unge mænd fra denne vinter. Vi var jo nær ved at være jævnaldrende, men hvor var de

flinke mod deres unge lærer. Knud Moeslund var lidt for stiltfærdig til, at jeg kom til at kende ham rigtig til bunds, men som elev havde han alle dyder. Han kunne sine ting til ug, og det var helt utænkelig, at hans opførsel kunne kritiseres. Man var nødt til at holde af ham. Det er sjældent at se dygtighed og beskedenhed så smukt forenet, som man så det hos ham.

Og netop han skulle så tidlig kaldes bort. Ja, Guds veje er underlige, men godt, at der er nåde over dem alle. Måtte Knuds kone og børn nu rigtig opleve Guds trøst og hjælp i tiden fremover. Vi må sørge med dem og bede for dem.

A. Kr.

Efter opfordring fortæller undertegnede her lidt fra min broder, Knud Moeslunds begravelse.

Den foregik den 1. juli fra Alderslyst kirke, hvor der samledes et meget stort følge.

Efter salmen: „Hyggelig rolig“ talte pastor Pedersen ud fra Salme 84. Han nævnte, at vennerne i Alderslyst med spænding havde fulgt Knud M. under hans langvarige sygdom. Ofte havde det skiftet for dem mellem håb og frygt, indtil det ved påsketid blev klart for alle, at det gik mod døden. Præsten nævnte videre, at han og afdøde havde tjent omtrent lige længe ved Alderslyst kirke, og han havde følt, at selv om Knud M. ikke havde virket med ordet for alteret og på prædikestolen, så havde han lige fuldt været med til at bære gudstjenesten.

Han nævnte, at det altid havde været ham en stor glæde at arbejde sammen med den pligt-opfyldende og beskedne mand, der til enhver tid havde mødt ham med et smukt smil.

Præsten omtalte endvidere, hvordan Knud M. havde båret sin sygdom stille og tålmodig trods svære undersøgelser og operationer, og hvordan han uden frygt var gået døden i møde.

— Det indskydes her, at præsten havde været usædvanlig trofast til at besøge min broder. De sidste tre uger, han levede, aflagde præsten ham besøg hver dag.

Ved kisten talte endvidere menighedsrådets

formand, der takkede Knud M. for hans tjeneste ved kirken.

Endelig talte vor broder, Otto Moeslund, som er præst på Strynø.

Efter begravelsen var der mindesammenkomst i missionshuset, hvor bl. a. flere af samfundet havde ordet.

Det mærkedes, at Knud M. og hans kone gennem årene havde fået en stor og trofast venneskare i Alderslyst.

Trods sorgen over at miste en, man havde kær, var vi alle, både hans kone og børn samt vi hans søskende, enige om, at begravelsesdagen havde været en skøn højtidssdag, for håbet om evigt liv lyste så stærkt gennem det hele, og Knud beviste gennem sin sygdom og død, at det går an at bygge sin tilværelse på klippen, Kristus.

A. Moeslund, Gudum.

☆ *Hjemme fra skolen*

Den 18. juni kom Lindskov Rasmussen tilbage igen efter sit årskursus på Statens Lærerhøjskole, og vi var glade for at få ham hjem igen.

Derimod var vi slet ikke glade for, at vi nu skulle af med lærer Korfitsen, for han har klarret arbejdet her som årsvikar på udmærket måde. Og, det var helt rart igen at have en ung lærer i huset, for en sådan er næsten altid i nærheden, når der kommer noget ekstra på tapetet, og det sker jo immervæk på en højskole.

Vi vil gerne også her i bladet byde Lindskov Rasmussen hjertelig velkommen igen til det daglige skolearbejde, og vi vil sige Korfitsen hjertelig tak for hans gode tjeneste her.

Den første tid efter Lindskov Rasmussens hjemkomst havde han meget at ordne, så Korfitsen passede det meste af lærergerningen indtil 1. juli. Da det var ham, der havde begyndt på at indøve optrinet (skuespillet), der skulle opføres ved elevfesten, var vi glade for, at han blev og førte dette arbejde igennem, og vi var også glade for, at han tog med os på den store udflugt. Nu er han taget på ferie, men kom-

mer igen og hjælper ved forældrefesten, og til august skal han tiltræde en plads på Haslev højskole — også som årsvikar.

Vor elevfest forløb for os at se på udmærket måde. Allerede om lørdagen var vi dejlig mange. Som festen skred frem, blev vi flere og flere, og søndag aften var vi nok 12 til 15 hundrede.

Vi synes selv, vi havde en indholdsrig og smuk fest, der var præget af det kristelige og det nationale. På forsiden af bladet her er pastor Roesgaards bibeltime, hvormed vi begyndte vor fest, gengivet i noget sammentrængt form. Måske kan vi senere bringe mere fra festen.

Den store tur til Dannevirke er lige overstået (få dage efter elevfesten), og det er den, der er årsag til, at bladet udkommer lidt sent. Det var en noget anstrengende, men meget indholdsrig og fornøjelig tur. Den første nat, da vi skulle overnatte i Raved, fandt en stor flok elever, at det var for varmt i høet. De fik så presenninger ud på græsplænen, og så sov de på dem i deres soveposer. Det var slet ikke koldt, kun festligt.

Slesvig, det tabte og til dels genvundne land, talte stærkt til os. I Helligånds Kirken i Flensborg fortalte pastor Fuglsang Damgaard om kårene for det danske arbejde der. Talen gik os til hjerte. Vi havde næppe forstået, at vore landsmænd havde det så vanskeligt, var så fattige og ofrede så meget, så vi gav med glæde hver en mark (1,68 kr.) til den danske menighedspleje. Vi vil også gøre vort til, at løftet fra den 12. juli 1920 skal blive holdt. Danmark lovede dengang de landsmænd, der blev syd for grænsen, at de ikke skulle blive glemt, og det står skrevet i sten. Nu tror jeg, at det også står i vore hjerter, og gid mange skolebørn dernede måtte mærke, at de har hjertevenner i Danmark. Vi vil så gerne henstille til vore tidligere elever at tage et feriebarndag fra de danske skoler i Sydslesvig.

Det var betagende at stå ved Hedeby kirke og tænke på, at her eller her i nærheden havde Ansgar begyndt at forkynde evangeliet for de

vilde daner. Og det var manende at stå på Danevirke og ved Valdemarsmuren og se, hvorledes fædrene havde slidt for at væрге vort fædreland.

Meget har vi oplevet, meget mere end her er fortalt. Nu slider vi igen med skolearbejdet, og vi begynder at tænke på forældredag og sommerferie. Godt, at vi må mødes igen og (praktisk talt alle) fortsætte det rige samvær i august og september.

Om at blive i sporet

Ved gudstjenesten i pinsen sagde vor sognepræst i sin prædiken: „Der er så mange, der er blevet afsporede.“

Jeg har siden tænkt meget over det. Vi, der engang er kommet på den vej, der fører hjem til himlen, for os gælder det om at blive i sporet. Det er da det, som vi så gerne vil, men vi kan ikke i egen kraft. Vi er så skrøbelige i os selv, for det onde bor i os. Selv Paulus, den store apostel, måtte sige: „Det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke, men det onde, som jeg ikke vil, det øver jeg.“

Men alligevel må vi stride for at blive i sporet. Vi må søge Gud daglig, og vi må samles med hans venner i de helliges samfund. Der må vor plads ikke stå tom, og den må heller ikke stå tom i kirken om søndagen, når klokkerne ringer til gudstjeneste. Der er altid noget godt at hente i kirken. Det er stort at være med til at synge Herren en lovsang, og vi har så mange skønne salmer i vor nye salmebog, og hvor er det stort at være i sandhed med i indgangsbønnen. I Guds hus kan vi få den stilhed, som vi trænger så usigeligt hårdt til. Det daglige slider på os, og vi synes, de er fattige, de, som aldrig føler trang til at høre Guds ord.

Derhjemme fik vi det lært, at om søndagen skulle vi i kirke, og da vi gik til præst, fik vi også påmindelsen. På højskolen var det jo frivilligt, men vi fik det lagt ind i vort sind, at det var en god sædvane, og Jesus gik også selv efter sædvane ind i helligdommen.

At søge Gud daglig, at samles med hans ven-

ner og at finde sin plads blandt dem, der tager levende del i gudstjenesten, i dette vil vi kunne finde hjælpen til at blive i sporet.

Hilsen til alle fra sommeren 1940.

Meta Holm Mortensen, Sdr. Vium.

Tanker ved en milepæl

For 30. gang har vi nu den glæde at sende kontingent til Nr. Nissum høj- og efterskoles elevforening.

Vi standser og ser tilbage. Hvad skal vi sige? Digteren Mads Nielsen hjælper os igang med sangen: Vi takker dig for vårens grønt.

Tak, bøn og arbejde.

Der er meget at sige tak for. Vi oplevede mange gode dage på skolen i Nr. Nissum. Der blev sået en god sæd både timeligt og åndeligt i timerne sammen med forstander, lærere og lærerinder og i fritiden sammen med gode kammerater. Meget blev stort og skønt, fik større værdi for os. Det har været en stor hjælp at få lov at være der og blive hjulpet og sat i gang med de mange ting, som livet kræver. Tak til den stab, som har gjort en gerning på og for vor skole. Tak, fordi vi forældre må sende vore børn, skolen har været med til at starte dem for livet og få tingene sat på den rigtige plads. Tak til kammerater for herlige timer, tak til andre nissumelever, som vi mødte på vore veje, I var også en hjælp til, at sæden kunne spire og gro. Tak for besøg fra højskolen, for elev- og forældrefest, når vi fik lov at komme med vore børn eller hente dem på skolen. Tak for elevbladet gennem årene, ventet og velkomment, med bud fra skolen til stor hjælp for vort hjem og vor livsgerning.

Og vor tak går højere op: „Tak for højtidsstunder, men mest for frelsens under.“

Når vi ser fremad, er der stadig brug for skolens motto.

Bed og arbejde. Vi må bede om, at vi hver især må gå fremad med frimodighed, og at arven til næste slægt må nå. At skolen fortsat må have en dygtig stab, som vil påtage sig den vanskelige opgave at lede vor ungdom i det

rigtige spor, så de må se, at håndens og åndens arbejde godt kan gå sammen. At vi må kende vort ansvar over for den enkelte i en tid, hvor centralisering og eksamensskoler breder sig. At unge og ældre må finde deres pladser og ikke lade dem stå tomme, hverken åndelige eller jordiske.

At vi må være med til at bære godt budskab ud, have høje mål sinde.

Med hilsen:

Kirstine Hansen, f. Olesen, 1929.

Sigurd Hansen, kursist, 33-34.

Søren, 50-51. *Johanne*, 1954.

Marie, 1957. *Kristian*, 57-58. *Esther*, 1958.

(*Birthe* er her i sommer. Red.)

Livet igennem varer Guds nåde

Salme 30, 6.

Som havets dybe vand er Herrens nåde, hedder det i en morgensalme. Det vil sige, at vi står over for det umålelige. Vi kan ikke tømme det store ocean ved hjælp af et fingerbøl, og vi kan ikke tænke tilstrækkelig stort om Herrens nåde. Guds nåde betyder, at vi er genstand for hans velbehag, uden at der kan gives den allermindste begrundelse derfor. Gud elsker os, fordi han er kærlighed, og så er der ikke mere at sige om den ting. Beviset har han givet, da Jesus døde på Golgatha. Prøv bare at nynne på sangen: „Herlige Golgatha“. Enten du tror det eller ej, er det sandt, at netop du på denne dag er elsket af Gud. Guds nåde betyder, at han selv sørger for alt det, der skal bruges til din frelse. Hans nåde er en hel nåde, og den er nok. Den skal ikke øges ind i noget af dit. Guds nåde er ren, og vi skal vogte os, at ikke vi plumrer den, idet vi blander noget af vort eget i den.

Guds nåde betyder, at der er en kærlighed, der aldrig ophører. Du kan kaste snavs i en kilde, men du kan ikke standse den. Du kan vende ryg til Guds nåde, men du kan ikke hindre, at Gud bliver ved med at elske dig. Livet igennem varer hans nåde. „Hver morgen i min

skål en nåde uden mål til mig nedflyder“. — Spørgsmålet er, om din taknemmelighed er lige så ny som Guds nåde. Det er i hvert fald sandt, at taknemmeligheden er med til at bevare os i ydmygheden, og det er de ydmyge, Gud giver nåde. Livet igennem varer Guds nåde. Derfor kan vi blive frelst. Alene derfor.

Mange venlige hilsener og tanker.

Chr. Andersen (57-58).

Vinterhøjskolen 1959-60

Der er nu kommet besked om, hvor store understøttelser, der gives til 5 måneders højskoleophold i vinteren 59-60.

Der fås 1020, 875, 730, 580, 435 eller 290. Kun få kan regne med de 1020 kr., men rigtig mange kan regne med 875 eller 730 kr. Der vil vel også være enkelte, der slet intet kan få. Foruden denne normale tildeling regner jeg med, at de, der har været soldater i mindst 12 måneder for ikke over 3 år siden, vil få 730 kr. ekstra. Sidste vinter var der mange, der fik både til ophold, udflugter, bøger og lomme penge, og bagefter fik de en god løn for tiden fra 1. april til 1. november.

Et højskoleophold er meget nyttigt, og for manges vedkommende også meget billigt.

Der er nok nogle, der vakler mellem valget: højskole eller landbrugsskole, og hver skole har sine fortrin. Men det kan aldrig være forkert at tage på højskole først. En del netop af vore dygtige højskoleelever tager på landbrugsskole 1. eller 2. vinter efter deres højskoleophold. Når de så kommer på landbrugsskolen, er landbrugsundervisningen ikke fremmed tale for dem, men den er mere bred og mere dybtgående, og de vil kunne lægge særlig meget arbejde i de fag, der ikke er velkendte fra højskolen.

Efterskolen må da kunne erstatte højskolen, vil mange sige, men det passer ikke — i alt fald ikke helt. Måske er der efterskoler, der drives næsten som højskoler, men elevernes alder spiller en væsentlig rolle. Lad efterskolen være et

såre godt og nyttigt tillæg til børneskolen, så er den et meget stort plus. Men skal den erstatte højskolen, så kan der ikke blive balance. Vore efterskoleelever, der har været andet steds på højskole, fortæller, at de synes, de fik mest ud af højskoleopholdet, og så føjer de til for ikke at genere, at de var jo også blevet ældre. Her sker det, at en højskoleelev fortæller: „Jeg havde ikke troet, at jeg kunne blive gladere for nogen skole end for den efterskole, jeg var på for nogle år siden, men det er faktisk tilfældet“. Så føjer jeg beskedent til: „Husk på, du er blevet ældre, og at efterskolen i høj grad må lægge vægten på at beskæftige, medens højskolen mere lægger vægten på at fortælle“.

Her går det godt med indmeldelser til vinterhøjskolen, men vi mangler dog en hel del endnu, og jeg synes godt, at de, der selv har været glade for højskolen, med god samvittighed kan anbefale den til venner og bekendte.

HØJSKOLEPOST

Hilsener til elevfesten.

Der var breve og telegrammer med hilsener til alle kendte fra følgende:

Dagmar og Laurits Kaag, „Mikkel“, Signe og A. C. Nielsen, Anna og Ingv. Thøgersen 38-39 og 39, Ellen Gadegaard, „Ralle“ 49, Zita Oldager Mathiesen, Birgit Jeppesen 52, Annalise Nielsen og Johanne Vistisen 54, Birthe Andersen og Dora og Børge 55, Bit og Fruerlund 56, „Bedste“ 56 hilser med Salme 73 28. Citta 57, Niels F. Jensen og Carlo Andersen 57-58 (mænd kan også skrive), Esther Hansen og Dagny Pedersen 58.

Kære.....!

Når man har været til fest, plejer man at sige pænt tak for sidst, og det vil jeg meget gerne have lov til at sige her.

Rigtig hjertelig tak for alt, hvad der bliver gjort for os „gamle elever“. Jeg ved, der ligger et meget stort arbejde forud for sådan en fest, men jeg vil håbe, I kan mærke den glæde, der er hos os, og at den glæde kan give jer kræfterne tilbage efter sliddet.

Jeg havde en dejlig tur hjem. Det er nu somme tider en fordel at have en lang rejse, for så kan man sidde og tænke på alt det skønne, man har

oplevet ved elevfesten. På vejen fulgtes jeg med nogle til Struer, og jeg traf også en på færgen, og det er forunderligt, at vi ligesom kender hinanden, fordi vi har været på samme skole. Det er en dejlig ting.

Men det skønneste ved denne elevfest var, at jeg ligesom fik lidt mere fred i mit sind. Der har nemlig været så meget, jeg har tænkt på, og det var som om, at det, der blev sagt ved festen, var svar på mine spørgsmål....

Kære kammerater 39!

Vi har haft et par dejlige dage her på vor kære skole, hvor der har været en god feststemning.

Men vi savnede jer, hvor blev I af? I har nu ikke vist jer særlig „opmærksomme“. Kærlige hilsener fra os, som var til elevfesten.

Bodil Nielsen, Maren Christiansen, Kirsten Kragh, Esther Skov Nielsen, Esther Gjelstrup, Grethe f. Nørgaard. Nora Ravnholt, S. Emma Villesen.

Vandremappernes besøg.

25. maj. „Sølvsnoren“ 1954.

30. juni. „Guldsnoren“ 1941.

6. juli. „Brevduen“ 1931.

7. juli. „Guldlænken“ 40-41.

Det er nu skønt at læse disse vandremapper og bemærke, at de bliver bedre med årene, og mange af dem er særdeles indholdsrige. De hold, som har mistet deres vandremappe, skulle prøve at starte en ny.

Byggesagen.

Chr. Gammelager 27-28, Vildbjerg	50,00 kr.
Remi Krægpøth 47-48, Haunstrup	15,00 kr.
Søren A. Søndergaard 28-29, Ø. Vandet	50,00 kr.
Arne Larsen 50-51, Seden	10,00 kr.
Kamma Nielsen 1951, Stauning	10,00 kr.
„Gabestokken“ 58-59, overskud	15,00 kr.
Nissumkredsen i København	50,00 kr.
Møde i Hammerum minus kørepenge	10,00 kr.
Andreas Tersbøl 13-14, Nakskov	100,00 kr.
Bent Plougmann 54-55, Svenstrup	10,00 kr.
Elevfestens bortlodning 1959	2100,00 kr.

For ialt 2420,00 kr.

meddeles herved kvittering og hjertelig tak. Tidligere indkom 19.645,50 kr. Ialt 22.065,50 kr. Sidste opgørelse var i bladet for april.

Hilsen fra København.

Vi holder Nissum-stævne hos Bodil Christensen (47) på Bellahøj, og vi sender alle på skolen og alle vore kammerater en hjertelig hilsen.

Meta Jakobsen 56, Bodil Vest 47, Eli Heintz Jensen 51, Jytte Møller 53, Esther Mortensen 53,

Grethe Engholm 53, Magda Øgendahl 49, Martha Erla Jørgensen 52, Ines Blom Madsen 50, Peder K. Pedersen 46-47, Bodil Fruelund Kærgaard 56, Ute Waldorff 50, Dorthea Holck 22, Doris Nielsen 40, Signe Olesen 32, Edel Ølshøj Jensen 47, Ingelise Hansen 56, Bodil Christensen 47, Helen Jørgensen 39, H. Lindskov Rasmussen.

Uafhængede gevinster ved elevfesten.

Amerikansk lotteri.

Mørkerød (stor seddel) 44 med stempel. Grøn (stor seddel) 51 med stempel. 8 med stempel. 82 med stempel. Lyserød (stor seddel) 50 med stempel. Orange (stor seddel) 76. 76 med stempel. 56 med stempel. 15. Grå (stor seddel) 79. 34 med stempel, 77, 4 med stempel. — Blå (stor seddel) 37 med stempel. Gul (stor seddel) 65, 53, 23. Rød (lille seddel) 57. Blå (lille seddel) 3 med stempel, 29 med stempel. Lysegrøn (lille seddel) 79 med stempel, 45 med stempel, 20, 49 m. stempel. Karrigul (lille seddel) 66 med stempel, 4 m. stempel, 40. Stærk gul (lille seddel) 10 m. stempel, 21 m. stempel. — Lodsedler med store tal. Blå 108 m. stempel. Rød 28, 5 m. stempel. Grøn 20 m. stempel. Gul 63.

Gevinsterne fås ved henvendelse til skolen. Tak, fordi I købte så mange lodsedler, der blev et overskud på 2100 kr. til vor skole, og de skal nok blive anvendt på bedste måde. „Jeppe“.

Adresseforandringer

Sommerskolen.

- 1958 Frk. Maritt Djurhuus, Torup præstegård, Dyssekilde — samme, Tofte pr. Thorshavn, Færøerne.
- 1957 Frk. Jenny Eliassen, Saltangará, Færøerne. — Fru Jenny i Storustovie, Dalavegar 7, Thors-havn, Færøerne.
- 1957 Frk. Ester Hougesen, Sct. Hansgade 8, Viborg — samme, „Skovgård“, Bjødstrup, Rønde.
- 1956 og 57 Husholdningslærerinde frk. Ruth Jørgensen, Strandgade 18, Vordingborg — samme, Nr. Nærrå pr. Skamby, Fyn.
- 1956 Fru Benny Jensen, Tøndergade 88, st. th., Aarhus — samme, Møllevangshallé 57, Aarhus.
- 1955 Fru Inga Jacobsen, Døvling — samme, adr. guldsmed A. P. Nielsen, Romdrup, Klarup.
- 1955 Frk. Anna Sofie Skov, KFUM's soldaterhjem, Gedhus pr. Kølvrå — samme, Gl. Skolevej 32, Herning.
- 1955 Frk. Karen Sougaard, De gl. Hjem, Nr. Nis-sum — samme, Vestermarken, Viborg.
- 1954 Sygepl. frk. Johanne Kjeldgaard Hansen, Diakonissestiftelsen, Peter Bangsvej 1, Kø-

benhavn F. — Fru Johanne Vistisen, Valde-mar Sejrsvej 57 st. th., Holbæk.

- 1952 Fru Eva Hansen, Blæsbjerg, Tolne. — Fru Eva Hansen, „Bredsig“, Aasted, Kvissel.
- 1952 Sygeplejeelev frk. Gerda Jensen, R.A.B.S., Roskilde. — Fru Gerda Lindström, Mosebakketorg 4¹ ö. g., Stockholm, Sverige.
- 1949 Frk. Astrid Helene Christensen, Paghs Allé 40, Herning. — Fru Astrid Helene Mogenssen, Fælledtoft, Tvis.
- 1949 Sygepl. frk. Ingrid Jakobsen, adr. Christen Jakobsen, Mammen, Bjerringbro. — Fru Ingrid Nygaard, Ingemannsvej 10¹ th., Slagelse.
- 1949 Frk. Grethe Olesen, Timring, Vibbjerg. — Fru Grethe Poulsen, Søndergård, Nybo.
- 1941 Lærerinde frk. Helen Jørgensen, adr. fru Stock Larsen, L. J. Brandes Allé 18¹, Kbhv. V. — samme, Kommuneskolen, Hammerum.

Vinterskolen.

- 57-58 Rekrut 372228 Jensen, 1/11 10. reg., Nr. Sundby. — Mg. 372228 Jensen TKMP 1/10 regiment, Nr. Uttrup kaserne pr. Nr. Sundby.
- 55-56 Aage Langgaard Pedersen, Rønde kursus, Rønde — samme, Nibevej 25, Aars.
- 54-55 Børge Hovaldt Højrup, „Hyllingeledsgård“, Kirke Hyllinge — samme, „Vestergård“, Krustrup.
- 54-55 Jens Thode Nielsen, Skjulhøjallé 53, Vanløse. — Gdr. Jens Thode Nielsen, Sundby pr. Kolind.
- 53-54 Menig 371810 Klinkby, St. kmp., 1/10 regiment, Nr. Uttrup kaserne, Nr. Sundby. — Børge Agger Klinkby, „Holm“, Møborg, Bækmarksbro.
- 52-53 Svend Lauritsen, Thorsdal, Hvam, Holstebro — samme, Virkelyst, Vinkel, Viborg.
- 51-52 Gustav Nielsen, Landbrugsskolen, Hammerum — samme, Nørgård, Linde, Bur.
- 50-51 Landbrugskandidat Søren Hansen, Kløverbakken 15, Grenå — samme, adr. Knud Mølbjerg, Sdr. Vrå, Vrå.
- 50-51 Arne Th. Larsen, „Seden Enggård“, Seden — samme, Møltrup Optagelseshjem, Vibbjerg.
- 46-47 Egon Poulsen, Boelsvad, Timring, Vibbjerg — samme, Søndergård, Nybo.
- 21-22 Kristian Jul, Mørups Allé 18, Valby — samme, Mørups Allé 18, Hvidovre.

Udgivet af

Nr. Nissum højskoles elev- og vennetorening
Redigeret af forstander A. Kristensen.

CHRISTENSENS BOGTRYKKERI STRUEN 8381